

[Preben Møller Hansen]

fra talerstolen, at det var noget pjat eller noget sludder, at vi har et for højt skattetryk. Det kan godt være, at man har den opfattelse, når man får 30.000 kr. skattefrit om året, og når man kan rage ned i kassen, når man har fødselsdag, at skattetrykket ikke er stort. Men hvis man som menigmand arbejder på en arbejdsplads eller er pensionist, så mærker man, at vi har verdens højeste skattetryk, og der er for mig ingen tvivl om, at man må kunne samle et flertal i dette Folketing, der vil ændre ved denne enorme byrde.

Jeg vil gerne komme med nogle forslag: dels at man hæver den skattefri bundgrænse til 60.000 kr., dels at man sikrer, at samfundet får nogle flere penge i kassen. Jeg foreslår, at man etablerer sig med en særskat på 10 pct. på de formuer, som pengeindustrien havde pr. 31.12.1986. Så vidt vi er orienteret, er deres samlede formuer 1.000 mia. kr., og det ville give 100 mia. kr. i kassen. Samtidig vil vi foreslå, at obligationsrenten – vi har i dag en obligationsbeholdning på 1.025 mia. kr. – i 1988 tilfalder samfundet som en bunden opsparing bortset fra renten af de obligationer på op til 100.000 kr., der er på private hænder. Det vil medføre, at man vil få formentlig yderligere 80 mia. kr. i kassen. Så har vi noget at gøre godt med, og de, der har betalt gildet, betaler kun de værdier, som de har tyvstjålet fra den befolkning, som i dag lider armod. Det er faktisk en fantastisk god idé, vi her er kommet med, og vi overlader den selvfølgelig til hele Folketinget.

Vi har lavet et forslag om motiveret dagsorden, der lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at der blandt Tingets partier er udtrykt ønske om en anden regering baseret på et andet parlamentarisk grundlag, opfordrer Folketinget regeringen til at træde tilbage med henblik på dannelse af en ny regering.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 1).

Vi anmoder altså ikke om valg, vi anmoder blot om, at regeringen træder tilbage, og at der bliver dannet en ny regering, der har det parlamentariske grundlag i orden, og det vil sige, at Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF

og Fælles Kurs i forening faktisk er dem, der kan sikre, at indholdet af dette motiverede dagsordensforslag bliver en kendsgerning, hvorved alle de velmente ord bliver opfyldt i denne sag.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg må måske med det samme sige, at jeg opfatter de bemærkninger, jeg lod gå igennem, som begyndervanskeligheder. Jeg håber, at man ved fornødent selvstudium kan nå frem til at følge forretningsordenen.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i Tingets videre drøftelser.

Rosing (S):

Vi er fire nordatlantiske mandater her i dette Folketing, men ved valget på Færøerne og i Grønland har vi jo været forudseende nok til at placere to i venstre side af salen og to i højre side af salen, så det skulle jo ikke have nogen betydning for den diskussion, der bl.a. finder sted i dag.

Udviklingen i Kalaallit Nunaat (Grønland) er i disse år meget hurtig, til tider voldsom, men altid spændende. Det er mit indtryk, at det kan være vanskeligt hervedefra at danne sig et nutidigt og samlet billede af det Grønland, vi lever i til hverdag.

Jeg sidder nu som nyt medlem på et af de nordatlantiske mandater her i det høje Ting, fordi mine vælgere i Grønland har ønsket at vise den nye tids Grønland i det danske Folketing. Jeg ser frem til samarbejdet med stor lyst og spænding, fordi jeg er overbevist om, at tiden nu er moden til at få skabt et frit og ligeværdigt rigsfællesskab, hvor vi kan leve sammen ud fra lysten til og behovet for at være sammen.

Jeg står her, fordi Grønland sammen med Færøerne og Danmark indgår i et grundlovs-sikret fællesskab, et fællesskab mellem dele af dette rige, hvor hver del har sit eget sprog, sin egen kultur og sine egne tanker og ønsker om, hvordan fremtiden skal skabes.

Jeg synes, det er et rigt facetteret og vidtspændende samfund, som man kan være glad og stolt over at være en del af.

Åbningsdebatten bruges gerne – i særdeleshed éns jomfrutale – til at skitsere de mere overordnede mål for ens arbejde kombineret med